

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 12Csp/107/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7921201529
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Zahorčák
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2021:7921201529.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov, sudcom JUDr. Martinom Zahorčákom v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., IČO: 31 575 951, so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, proti žalovanému: J. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R. XXXX/X, XXX XX Q., o zaplatenie 4 580,04 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný uhradiť žalobcovi zmluvný úrok vo výške 1799,10 Eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca v žalobe žiadal, aby súd uložil žalovanému povinnosť uhradiť nesplatenú istinu z úveru v sume 4 580,04 Eur, dlžné úroky z úveru ku dňu 22.2.2018 v sume 133,66 Eur a z omeškania v sume 1,71 Eur, 5 % ročné úroky z omeškania a 8,90 % ročné zmluvné úroky zo sumy 5 080,04 Eur za obdobie od 23.2.2018 do 26.3.2018 a zo sumy 4 850,04 Eur za obdobie od 27.3.2018 až do zaplatenia, 5 % ročné úroky z omeškania z nezaplatených úrokov 133,66 Eur a poplatky za poistenie v sume 3,78 Eur. Žalobu odôvodnil tým, že žalovaný riadne a včas nesplátil úver, ktorý mu žalobca poskytol.

2. Žalovaný sa vo veci nevyjadril a na pojednávaní zo dňa 15.02.2019 sa nezúčastnil.

3. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, a to žalobou doručenou konajúcemu súdu dňa 09.04.2018, Zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX - H. zo dňa 12.06.2017, Prílohou č. 1 k Zmluve o spotrebiteľskom úvere, Žiadosťou o poskytnutie spotrebiteľského úveru zo dňa 12.06.2017, Základnými informáciami o sprostredkovaní poistenia schopnosti splácať úver, Všeobecnými obchodnými podmienkami, Obchodnými podmienkami pre úvery občanom, Sadzobníkom poplatkov, Dokladmi preverení bonity žalovaného, Opakovaným upozornením zo dňa 20.12.2017, Výzvou na predčasné splatenie úveru zo dňa 22.02.2018, Prehľadom splácania do predčasného zosplatenia, Prepočtom zmluvných úrokov, Prepočtom úrokov z omeškania, Prehľadom splácania po predčasnom zosplatení, Stavom omeškaných splátok na úvere, a zistil tento skutkový stav veci:

4. Súd zistil, že dňa 12.6.2017 bola uzavretá zmluva o úvere, na základe ktorej žalobca žalovanému poskytol 5 300,00 Eur a žalovaný sa zaviazal uhrádzať splácanie úveru mesačne podľa dohodnutých úverových podmienok.

5. Z dôvodu riadneho nesplácania úveru veriteľ prikočil k predčasnej splatnosti ku dňu 22.2.2018, o čom žalobca predložil súdu oznámenie z 22.2.2018.

6. Z výpisu čerpania splátok a úhrad predložených žalobcom súd zistil, že žalobca evidoval ako nesplatenú časť istiny ku dňu 22.2.2018 sumu 5 080,04 Eur, sumu 133,66 ako nesplatené zmluvné úroky, sumu 1,71 Eur ako nesplatené úroky z omeškania a sumu 3,78 Eur ako neuhradené poplatky za poistenie, všetko spolu vo výške 5 219,19 Eur. Po dni splatnosti žalovaný uhradil 27.3.2018 na splatenie úveru 500,00 Eur. Tieto skutočnosti nie sú medzi stranami sporné.

7. Súd vo veci rozhodol rozsudkom sp. zn. XXCsp/XX/XXXX zo dňa 25.10.2019 v tomto znení:

- I. Žalovaný je povinný uhradiť žalobcovi sumu 4.719,19 Eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
- II. Žalovaný je povinný uhradiť žalobcovi 5,00 % ročné úroky z omeškania zo sumy 5.080,04 Eur za obdobie od 23.02.2018 do 26.03.2018 a zo sumy 4.580,04 Eur za obdobie od 27.03.2018 až do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
- III. V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietla.
- IV. Žalovaný je povinný uhradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku.

8. Predmetný rozsudok žalobca napadol odvolaním, a to v časti, ktorou bola žaloba v prevyšujúcej časti zamietnutá (výrok III.).

9. O podanom odvolaní rozhodol Krajský súd v Košiciach rozsudkom sp. zn.: 2Co/135/2019 zo dňa 14.05.2020, ktorým potvrdil rozsudok v napadnutom zamietavom výroku a vo výroku o trovách konania. Stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

10. Následne žalobca podal dovolanie proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2Co/135/2019 zo dňa 14.05.2020, o ktorom rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn.: 4Cdo/11/2021 zo dňa 25.02.2021, ktorým rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo 14.05.2020 sp. zn. 2Co/135/2019 v časti potvrdzujúceho výroku, v ktorej potvrdil zamietnutie nároku na zmluvný úrok po zosplatnení úveru a rozhodnutie o trovách konania vo výroku o trovách odvolacieho konania a rozsudok Okresného súdu Trebišov z 15.02.2019 sp. zn. 12Csp/62/2018 v zamietajúcom výroku, ktorým rozhodol o zmluvnom úroku po zosplatnení úveru a vo výroku o trovách konania zrušil a vec vrátil Okresnému súdu Trebišov na ďalšie konanie.

11. Tunajší súd zaslal uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn.: 4Cdo/11/2021 zo dňa 25.02.2021 na vyjadrenie stranám konania, ktoré sa k predmetnému uzneseniu v súdom určenej lehote nevyjadrili.

12. Následne tunajší súd vyzval žalobcu na úpravu petitu, a to v časti týkajúcej sa vyčíslenia zmluvného úroku po zosplatnení úveru, v súlade s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky.

13. Žalobca vo svojej odpovedi na výzvu súdu uviedol vyčíslenie zmluvného úroku, ktorý si uplatnil ako cenu peňazí do konečnej splatnosti úveru, t.j. 20.05.2025. Zmluvný úrok do konečnej splatnosti úveru podľa žalobcu predstavuje sumu 1799,10 Eur. Podľa názoru žalobcu celková čiastka, ktorú musí žalovaný zaplatiť predstavuje sumu 7.422,72 Eur (96(počet splátok) x 77,32 Eur (výška splátky) = 7.422,72 Eur. Celková výška úrokov predstavuje sumu 2.122,72 Eur (7.422,72 Eur (celková čiastka, ktorú musí žalovaný zaplatiť) - 5.300 Eur (poskytnutá istina) = 2.122,72 Eur, od tejto sumy žalobca odpočítal zmluvný úrok zaplatený žalobcom do zosplatnenia, t.j. 189,96 Eur a odpočítal priznaný zmluvný úrok do zosplatnenia v rozsudku tunajšieho súdu sp. zn.: 12Csp/62/2018 zo dňa 15.02.2019 vo výške 133,66 Eur, takže 2.122,72 Eur - 189,96 Eur - 133,66 Eur = 1799,10 Eur.

14. Podľa § 455 zákona č. 160/2015 Z.z. v znení neskorších predpisov - Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie a odvolací súd sú viazaní právnym názorom dovolacieho súdu.

15. Tunajší súd na základe vyššie uvedených skutočností a v zmysle vyššie citovaného ustanovenia zákona opätovne preskúmal žalobu spolu s predloženými listinnými dôkazmi a dospel k záveru, že nárok žalobcu v časti týkajúcej sa dlžnej sumy zmluvných úrokov po zosplatnení úveru je dôvodný.

16. Podľa § 177 CSP, súd nariadi na prejednanie veci samej pojednávanie.

17. Podľa § 261 ods. 6 písm. d) zákona č. 513/1991 Zb. v znení neskorších predpisov - Obchodný zákonník (ďalej len „ObZ“), touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov

záväzkové vzťahy: zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

18. Podľa § 497 ObZ, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

19. Podľa § 499 ObZ, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

20. Podľa § 502 ods. 1 ObZ, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

21. Podľa § 503 ods. 1 ObZ, záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú.

22. Podľa § 503 ods. 2 ObZ, ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

23. Podľa § 503 ods. 3 ObZ, dlžník je oprávnený vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky pred dobou určenou v zmluve. Úroky je povinný zaplatiť len za dobu od poskytnutia do vrátenia peňažných prostriedkov.

24. Dovolací súd po zrušení rozsudku odvolacieho a prvoinštančného súdu uložil tunajšiemu súdu povinnosť opätovne preskúmať otázku priznania zmluvných úrokov žalobcovi po predčasnom zosplatnení úveru. V tejto súvislosti súd dopĺňa, že táto otázka už bola medzičasom vyriešená v judikatúre súdov a zjednotená viacerými rozhodnutiami Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, na ktoré poukázal vo svojom rozhodnutí odvolací súd.

25. V danom prípade sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu spadajúcu pod režim zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, pričom tento zákon neobsahuje celkovú úpravu spotrebiteľských úverov. Určitá právna úprava týkajúca sa úverových zmlúv sa nachádza v Obchodnom zákonníku, a to v § 497 nasl.. Zároveň uvedená spotrebiteľská zmluva spadá pod režim absolútnych obchodov v zmysle § 261 ods. 6 písm. d) v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, a to bez ohľadu na právne postavenie zmluvných strán. Aplikovaniu niektorých ustanovení Obchodného zákonníku nebráni ani § 52 ods. 2 OZ, podľa ktorého sa ustanovenia Občianskeho zákonníka sa v prípade právneho vzťahu, ktorého účastníkom je spotrebiteľ, použijú vtedy, ak v Občianskom zákonníku existuje také ustanovenie, ktoré je možné prednostne aplikovať.

26. Súčasná právna úprava úverových zmlúv obsiahnutá v Obchodnom zákonníku stanovuje, že zmluva o úvere nemôže byť dojednaná ako bezúročná. Na druhej strane v nej absentuje právna úprava konečného okamihu povinnosti dlžníka platiť úroky z poskytnutých peňažných prostriedkov. Vo vyššie citovanom § 502 ods. 1 ObZ je len uvedené, že dlžník je povinný platiť dojednaný úrok od poskytnutia peňažných prostriedkov. Určité ohraničenie nám poskytuje jedna z podstatných náležitostí spotrebiteľských zmlúv podľa § 9 ods. 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, podľa ktorého musí zmluva obsahovať dobu trvania zmluvy. Zo žiadneho ustanovenia spomenutých právnych predpisov nevyplýva zákaz dohody zmluvných strán úverovej zmluvy o povinnosti dlžníka platiť úroky z úveru až do úplného splatenia úveru. V prípade ak dlžník poruší svoju zmluvnú povinnosť splácať úver riadne a včas, môže v zmysle zmluvných dojednaní veriteľ uplatniť svoje právo na predčasné zosplatnenie úveru. Keďže

aj v prejednávacom prípade žalovaný porušil povinnosť splácať úver, žalobca zosplatnil celý úver, pričom žalovanému nezaničila jeho povinnosť platiť úroky z úveru, ktoré sú odplatom za poskytnutý úver, a to vo výške, na akej sa so žalobcom dohodol. Žalovaný naďalej disponuje peňažnými prostriedkami, ktoré mu poskytol žalobca, a ktoré predstavujú protihodnotu úrokov, ktoré medzi sebou v úverovej zmluve dojednali. Z porušenia svojej povinnosti splácať úver riadne a včas žalovaný nemôže profitovať. Zároveň následkom omeškania žalovaného splácať úver, je jeho povinnosť zaplatiť aj úrok z omeškania popri zmluvnom úroku, ktorý si účastníci dojednali. Keďže spotrebiteľská zmluva obsahuje údaj o dobe trvania zmluvy, je možné konštatovať, že dohodnuté zmluvné úroky predstavujú cenu peňazí za ich poskytnutie na vopred dohodnuté obdobie. Na základe uvedeného žalovaný presne vie, koľko je povinný zaplatiť žalobcovi za poskytnutie peňažných prostriedkov.

27. V súlade s vyššie uvedenými skutočnosťami a zákonnými ustanoveniami sa súd stotožnil s vyčíslením výšky úroku, aký by riadnom plnení povinností žalovaný zaplatil ako cenu peňazí, ktorú uviedol žalobca vo svojom vyjadrení. Celková výška úrokov predstavuje sumu 2.122,72 Eur (7.422,72 Eur (celková čiastka, ktorú musí žalovaný zaplatiť) - 5.300 Eur (poskytnutá istina) = 2.122,72 Eur, od tejto sumy je potrebné odpočítať zmluvný úrok zaplatený žalobcom do zosplatnenia, t.j. 189,96 Eur a priznaný zmluvný úrok do zosplatnenia v rozsudku tunajšieho súdu sp. zn.: 12Csp/62/2018 zo dňa 15.02.2019 vo výške 133,66 Eur. Takže na základe uvedeného súd vypočítal výšku dlžného zmluvného úroku po zosplatnení úveru nasledovne 2.122,72 Eur - 189,96 Eur - 133,66 Eur = 1799,10 Eur.

28. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

29. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

30. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

31. O trovách konania súd rozhodol v zmysle vyššie citovaných ustanovení zákona tak, že priznal žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100%, keďže mal v konaní plný úspech. O výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znova od doručenia opravného uznesenia, len v rozsahu vykonanej opravy.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 127 ods. 1 CSP). Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť podľa § 365 ods. 1, 2, 3 CSP len tým, že : a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.